

Kendelse

Afsagt den 6. december 2010 i sagen

FS 40-4897/2010

K/S Kreditor
mod

Debitor

Denne kendelse drejer sig om tilkendelse af salær i en sag, hvor fogedretsmødet blev afholdt telefonisk, jf. retsplejelovens § 506, stk. 1.

Sagens baggrund

Der blev afholdt fogedretsmøde den 15. november 2010, hvor rekvirenten efter anmodning deltog telefonisk ved advokat Nikolaj F. Linneballe ved Person 1.

Under mødet blev der foretaget udlæg i nogle skibsanparter på baggrund af et betalingspåkrav som udlægsgrundlag, og fogeden tilkendte halvt salær. Efter fastsættelsen af salæret protesterede rekvirenten telefonisk.

Ved brev modtaget den 22. november 2010 har rekvirenten anmodet om en kendelse vedrørende det tilkendte mødesalær.

Rekvirentens argumentation

Rekvirenten har blandt andet gjort gældende, at der ikke er hjemmel til at reducere mødesalæret blot ved rekvirentens møde via telefon, jf. retsplejelovens § 506. Rekvirenten skulle møde, jf. retsplejelovens § 492, hvorfor der således må pålignes omkostninger efter retsplejelovens § 503. Der findes ikke at være hverken hjemmel eller grunde til at nedsætte det tilkendte mødesalær.

Fogedrettens begrundelse og resultat

Som led i sagens behandling påhviler det fogedretten at træffe bestemmelse om betaling af omkostninger ved gennemførelsen af kravet.

Tilkendelse af salær i fogedsager fastsættes sædvanligvis med udgangspunkt i et oplæg fra Dommerforeningen og Dommerfuldmægtigforeningen af 4. marts 1999.

Det fremgår af oplægget vedrørende de vejledende standardmæssige takster, at taksterne kun er tænkt til anvendelse i typetilfælde og må tilpasses de særlige omstændigheder i mindre sædvanlige sager.

Fogeden bemærker, at taksterne er blevet til, før der var hjemmel i retsplejelovens § 506 til afholdelse af telefoniske fogedretsmøder, hvorfor der ikke er taget højde for problematikken i oplægget. Fogeden lægger

imidlertid vægt på, at oplægget efter sin formulering tænkes anvendt på typiske tilfælde, og at det lægger op til eventuelle tilpasninger.

Spørgsmålet om tilkendelse af salær i telefoniske fogedretsmøder ses uomtalt i forarbejderne til ændringen af retsplejelovens § 506, hvor der henvises til bemærkningerne vedrørende en ændring af samme lovs § 353, stk. 6, hvoraf fremgår, at "fordelen ved at bruge telekommunikation er ikke blot den sparede rejsetid i sig selv, men også at mødet typisk vil kunne holdes hurtigere, da det vil være nemmere at finde plads i både rettens og parternes eller advokaternes kalender. I mange sager vil parterne eller en af parterne være repræsenteret af en udenbys advokat, for hvem det vil være betydelig lettere ikke at behøve at rejse til retten i anledning af et forberedende møde".

Det fremgår af "Fogedsager", 4. udgave af Michael Kistrup, Peter Møgelvang-Hansen og Lars Lindencrone Petersen, s. 326, at "..der kan lægges vægt på fx sagens beskaffenhed og ulejligheden ved kravets gennemførelse, hvis sådanne forhold tilsiger en fravigelse".

Fogeden finder, at rekvirenten i nærværende sag har et sparet tidsforbrug på sagen ved sin telefoniske deltagelse og fritagelse for at møde fysisk op i retten, hvilket alt andet lige medfører væsentlig mindre ulejlighed og en sparet arbejdsbyrde i forhold til selve mødeafviklingen for pågældende, hvilket fogeden finder bør få indflydelse ved fastsættelsen af salæret for mødet.

Herefter finder fogeden, at salæret passende kan fastsættes til halvdelen af det vejledende mødesalær, i alt 300 kr.

Derfor bestemmes:

Fogedens salærfastsættelse den 15. november 2010 fastholdes.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Dommer